

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7705/2025
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гвозден Отовић, адвокат из ..., против тужене Општине Смедеревска Паланка, коју заступа Општински правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 783/23 од 12.02.2025. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 783/23 од 12.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 783/23 од 12.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 1891/19 од 07.07.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете настале губитком у меду и семену медоносне биљке *phacelia tamacetifolia*, услед плавлјења парцела тужиоца кп.бр. ..., .. и ..., све уписано у КО ..., настале у периоду од 26.06.2010. године до 04.07.2010. године, исплати новчани износ од 610.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.07.2022. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете извазане плавлјењем парцела тужиоца кп.бр. ..., .. и ..., све уписане у КО ..., настале 15.05.2014. године, исплати укупан износ до 905.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.07.2022. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 449.580,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 783/23 од 12.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, али и због битних

повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, како то произлази из навода његове ревизије, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

На ревизију тужене тужилац је благовремено одговорио.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиоца за накнаду материјалне штете због плављења његових парцела одлучили с обзиром на конкретну чињеничну подлогу од значаја за постојање одговорности тужене по основу неправилног и незаконитог рада приликом изградње пута. Како у конкретном случају, није утврђено плављење тужиоцевог земљишта због дејства природних сила, већ због пропуста тужене да изгради одводни канал који би омогућио даље отицање воде, нема потребе ни за уједначавањем судске праксе нити за новим тумачењем права. Оспоравање утврђеног чињеничног стања не представља дозвољени ревизијски разлог по члану 407. став 2. ЗПП, док се битне повреде одредаба парничног поступка не могу истицати у посебној ревизији према одредби члана 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 14.06.2013. године, а преиначена је поднеском од 07.12.2021. године, тако што је тужилац поставио захтев за исплату накнаде штете у износу од укупно 1.515.850,00 динара, колико износи и вредност коју тужена ревизијом побија.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић